ద్రవభాష

కె. గీత

కవిత్వం

DRAVA BHĀSHA

Poems of Dr. K.GEETA

Price Rs.200/$10

Third Edition : 2020

Photo Couresy by : Sri Lalitha

Composed by : Prakash, Cell : 9652275487

Published by :
SATYA PRACHURANALU

e-mail : kgeetamadhavi@gmail.com
US Contact: +1(408) 483-7700
https://www.neccheli.com
Blog: http://kalageeta.wordpress.com/

ఇదీ వరస ...

1.	రైలుబండి రాగం	13
2.	నినాదం	15
3.	వెన్నెల చేతికర్ర	17
4.	ఇస్త్రీవాడు	19
5.	వాడి కౌగిలి	21
6.	వారాంతం	23
7.	స్పాట్ డెడ్	25
8.	నేను ఋతువునైన వేళ -	27
9.	ప్రాణం ఆనవాలు	29
10.	అమ్మా! అసహ్యించుకోకు	31
11.	అమ్మా నీకు అశ్రు అభివందనాలు	33
12.	ఐ.పి.సి. - 302	35
13.	నిన్ను కోల్పోయిన క్షణాన	37
14.	నువ్వే లేకపోతే ...	38
15.	నువ్విపుడు	39
16.	ఒక్కల	41
17.	ఓ రోజంతా ...!	43
18.	పాపా ! నువ్వేం పాపం చేశావు!	45
19.	పండగొచ్చినపుడు	47
20.	అమ్మను నేను	50
21.	"బంగాళా"ఖాతం	53
22.	ద్రవభాష	55
23.	ఏడు పాయల ఖిల్లా	57
24.	జాబిల్లి పొదరిల్లు	59
25.	జ్ఞాపకాల నదీ సాగరం	61
26.	ఖడ్గచాలనం	64
27.	కూరల బతుకు	66
28.	లేడీస్ స్కాలర్స్ హాస్టల్	68
29.	లేడీ వార్డెన్	70
30.	మా ఊరొక్కసారి	72
31.	మండు వేసవి ఫ్యామిలీ కోర్టు	74
32.	మృత్యువేట	77

33.	నాన్న కావాలి	79
34.	నగర పునఃప్రవేశం	81
35.	నెలలు నిండేదాకా	83
36.	నీరెండ స్నానం	85
37.	ఒక్క మనసు చాలదు	87
38.	నెలలు నిండేదాకా	89
39.	పనికొచ్చే పథకం	90
40.	పరపరాగ విరాగం	93
41.	పసియంత్రాలు	95
42.	ప్రయోగం మూలం	97
43.	ప్రేమలిపి	99
44.	ప్రేమతుప్పు	100
45.	ప్రైవేట్లు "ప్రైవేట్లు"	101
46.	పుడమి శాపం	103
47.	పునరపి జననం	105
48.	రాజమండ్రి సాయంత్రం	108
49.	శీతాకాల జ్ఞాపకం	110
50.	ఉత్పాతం	112
51.	వర్షోదయం	114
52.	వెంటాడే స్పర్శ	115
53.	బూచి	117
54.	జలపాతం ముంగిట	119
55.	ఒక ఒంటరితనం	121
56.	ఒక స్వాప్నిక దర్శనం	122
57.	పెరటి ఆకు	124
58.	పునః ప్రతిష్ట	126
59.	పూల ప్రయాణం	128
60.	రాత్రి పుట్టిన మేఘం	130
61.	రైలు వంచించిన రాత్రి	132
62.	హార్డ్ "వేర్"	133
63.	మెకానిక్ కుర్రాడు	135
64.	పేగుపెంపకం	137
65.	సరిహద్దు సంజ్ఞ	139

రైలు బండి రాగం

చిన్నప్పటి రైలింకా ఛుక్ ఛుక్ మంటూనే వుంది
శబ్దం చెవిని పడ్డప్పుడల్లా పట్టాలు నాలోంచి అదురుపాటుగా
పరుగులెడతాయి
నాన్నమ్మా! నాకు రాజకుమారుల కథలొద్దు గానీ
ముందిజ్జెప్పు -
గుండెందుకింకా రైలు బొగ్గు వాసనేస్తూంది?
ఎర్రజండా ఊపినా ఎగిసెగిసి పడ్తూంది
స్లీపరూడ్చిన సగం బతుకూ సరాసరి ఊపిరికడ్డం పడ్తూంది
కిటికీల్లోపల బలిసిన కంపార్టుమెంట్లు
కావరం ప్రదర్శిస్తున్నాయి
స్టేషన్ సగం అమ్ముడవుతూంటే, సగం కొనుగోలవుతుంది
ట్రాలీల చక్రాల మీద దడదడలాడుతూ
కొన్ని పొట్టలు సగం నిండుతాయి
కాశీ మజిలీలు కాస్సేపాపు గానీ -
కాలుష్యమైనా కడుపారా పీల్చాలనుంటుందేం?
నేలని కప్పుకునిక్కడే దీర్ఘనిద్ర చెయ్యాలనుంటుందేం?
ఒక్కమాట చెప్పు -
పదేళ్ళయి పోయినా లగేజీ కూలీ లావెక్కడే?
స్టేషన్ల మధ్యెక్కడో నడాలిరిగిన ఇనప ముక్కలకి
అతుకులు వెతుక్కునేవాడికి అలసట రాదేం?

ఇస్త్రీవాడు

అతడలా నలిగిన బతుకు మడతల్ని
ఆకలి నిప్పు పెట్టెతో సాఫీ చేస్తూనే వుంటాడు
రేవు ముందర లేస్తుందో, అతడు లేస్తాడో గానీ
నిర్విరామంగా రెండు చేతులా కాలపు రాతినతడు మోగిస్తూనే ఉంటాడు
వంగిన వీపు మీద మూటలు సందుసందునా గంగిరెద్దు మూపురం
పెరిగినట్టు పెరుగుతాయి
పర్వతాల్ని మోసి మోసి భూమి గుండ్రంగా తయారైందన్నట్లు
వంగిన భుజాలు గూనైపోతాయి
పేరులో పెన్నిధి లేని అతడు ఏ ఊరు వెళ్ళినా చాకలే
బట్టలకి కొదువలేని అతనికెప్పుడూ మిగిలేవి మాసిన గుడ్డలే
అతని సెలవు దినాలన్నీ ఆదాయం కత్తిరింపు దినాలే
ఊరందరి దుర్గంధాల్నీ పిండే
సజీవ ఉతుకు యంత్రం అతడు
సబ్బులరగదీసిన మొండి చేతులతో
బట్టల సోడా తినివేసిన బంక చర్మంతో
నీలిమందుతో తెల్లబడి పాలిపోయిన జీవితంతో
అతడు రోజు రోజుకీ మోకాటిలోతు నీటిలో కూరుకుపోతుంటాడు
ఎప్పుడూ ఆరేసిన ఆశల దుప్పట్లని చీకట్లోకి దులిపి
రాలిపోయిన ఇసుక బతుకుని భుజానేసుకొస్తుంటాడు
కొంకర్లు తిరిగి పోయిన గొంగళీ అయినా సరే

ప్రాణం ఆనవాలు

ముసలితనం నిన్ను నిర్దయగా కౌగిలించుకుని ఎంత పని చేసింది!
అయ్యో- మెరుపు కళ్ళని గుంట గాజుకళ్ళుగా -
నల్లని ప్రవాహం లాంటి జుట్టుని తాటిటెంక మీద తెల్లని పేలికల్లా -
కాళ్ళని చచ్చిన పాముల్లా -
ఎంతకని రోదిస్తావులే పెద్దమ్మా --
పెద్దమ్మా! ముంజేతి గాయం మీద ముసిరిన ఈగల్లాంటి ఈ జనాల్ని
ఎంతకని శపిస్తావులే --
మాటైనా సరిగ్గా రాని పసికందు ప్రాణమైపోయింది కదా -
శాసించిన నీ గొంతు పళ్ళూడి మడతల్తో విరిగిపోయింది
నువ్వెన్ని పాపాలు చేసుంటే మాత్రం నిన్ను రోడ్డున పారేసిన
తొంభయ్యవయేడు శిక్షనెలా భరిస్తున్నావు?!
బాధల్తో దొర్లి దొర్లినా చావు రాదేం పాపం నీకు -
డొక్కల్ని అంటిపెట్టుకున్న చీరముక్కలే నువ్వు స్త్రీవనేందుకు సాక్షి
దుమ్ముకొట్టుకు పోయినా ప్రాణం ఈడుస్తున్నదే
నువ్వు మనిషివనేందుకు ఆనవాలు
శ్రమలేని బాల్యాన్ని, సుఖాల యౌవనాన్ని దాటి
ఈ ప్రస్థానానికెందుకొచ్చేవు -
ముసలితనం నిన్ను కసిదీరా చితకబొడిచి ఎంత ఘోరం చేసింది
అయ్యో - ఏడ్వడాన్ని గుక్కెడు నీళ్ళయినా లేవే
నీ వేళ్ళాడే తోలు గుండెల్లో

నిన్ను కోల్పోయిన క్షణాన

నేను నన్ను పోగొట్టుకున్నపుడు
జలతారు మీంచి కవాతు జవానుల్లా
కన్నీళ్ళు జ్ఞాపకాల్ని కుమ్మరిస్తాయి
నేను సెంటీరియర్ల స్వగతాలుగా మిగిలిపోయినపుడు
గడ్డకట్టుకుపోయిన శిథిలాలు
రెక్కలు టపటపలాడిస్తాయి
వదులుకోలేని వెయ్యి శకలాలుగా నువ్వు నన్నుతుక్కుపోయి వున్నప్పుడు
గుండె గోడకొట్టిన చిత్రపటమై గిలగిల్లాడుతున్నపుడు
నేను పొడిరాలని పరిమళాన్నై
కలల సమాధి ముందు కళ్ళు మూస్తున్నపుడు
విస్తరించని వసంతాన్నై కురవని మేఘాల కోసం పడిగాపులు కాస్తున్నపుడు
అశక్తాణువులు ఛెళ్ళున అన్ని తలుపుల్నీ మూసేస్తాయి
ఇప్పటి వరకూ రాని నిన్ను ఇంకెక్కడికో విసిరేస్తాయి
నేనెన్ని రాత్రిళ్ళు, పగళ్ళు రోదించినా

"కంజిర"

డిసెంబరు 1992

పండగొచ్చినపుడు

పండగొచ్చిందంటే
జడ గంటల స్పర్శ నాకు జీవితాన్నిస్తుంది
తొలిప్రొద్దు నాకు తలపుల్ని నేర్పుతుంది
తెల్లారి ఇంకా విరియని వెలుగుల చాటున
నడివాకిట పావడాల్ని పాదంపైకి దోపి
పవిటలు సరిచేసుకుంటూ
మురిసిపోతూ ముగ్గులేయడం
అల్లరి బావలు అంత ప్రొద్దున్నే లేచి నిశ్శబ్దపు నవ్వులతో
మెట్లమీంచి దొంగల్లా చూడడం
కుంకుడు కాయ పులుసుపడిన కళ్ళని నులుముకుంటూ
నాలుగో పిన్ని నలుగు పెట్టి ఎర్రబెట్టిన లేత చర్మాన్ని
ఇంకా నలుపుకుంటూ
తిరిగే బుడిబుడి చంటోళ్ళ కేరింతలు
అన్నీ వరదలా ఒక్కుమ్మడిగా ముంచుతాయి నన్ను –
గాడిపొయ్యి దగ్గర గడాబిడగా అరిసెలొండే అత్తయ్యా
ముందు రాత్రి వెన్నెల్లో ముసిముసి నవ్వుల్లో
మాటల మాలలు తురుముకుంటూ
నడిచెరువులో నిర్భయంగా నీళ్ళకు దిగే పడుచు పిన్నిలు
ఇంత సందట్లోనూ ఇంటి మూలనో చోట కనిపెట్టి
పేకముక్కల్లో పండగ వెతుక్కునే ఇంటల్లుళ్లు

ద్రవభాష

పోయిన మంచు కవాటాల మసకబారిన నిష్క్రమణమే మిగిలింది
మనిషిని చెరిపేయడమెంత అనితర సాధ్యం!?!
చీకటి వెలుగుని, వెలుగు చీకటిని దొంగతనంగా దాచిపెట్టగలవా!
ఈ రెప్పలెంత కఠినమైనవి!!
నిజాన్నీ, అబద్ధాన్నీ ఒక్కలా దుఃఖించాలి కదా!
నాకు తప్ప అర్థం కాని రహస్య మందిరం నించి
మొదలే పాతుకుపోయి కళ్ళొత్తుకోవడం తప్ప ఏం తెల్సు నాకు?
చిత్రంగా నీకూ కాళ్ళిప్పుకుంటే చేతులూ
చేతులిప్పుకుంటే కాళ్ళు కట్టేసే వుంటాయి –
ఎప్పటికప్పుడు ఈ లబ్ డబ్ ల పాడు యంత్రాన్ని
కాస్సేపు ఉరకనిచ్చీ, కాస్సేపు మూల్గనిచ్చీ –
రెక్కలైనా లేవే!
ఇంత ఆత్మస్థయిర్యం ఎక్కణ్ణించొచ్చింది?!?
బతుక్కాలమంతా నాదాల్నీ, లయవిన్యాసాల్నీ మార్చి మార్చి ముద్రించుకుని
ఇంకెంత మోచేయి చాటున నీరైతేనేం?!
సమయాసమయాల్ని వీక్షించగలం కానీ శాసించగలమా!?
సువాసనల, దుర్గంధాల,
వసంతాల, శిశిరాల రోజులన్నీ నిద్రించేందుకెళ్ళాయి
కళ్లు విప్పేసరికి కొత్త కిలకిలా రావాలు
ఒక్కొన్ని ఎదురౌతూనే వుంటాయి

జ్ఞాపకాల నదీ సాగరం

నది ఆనకట్టయి హృదయాన్ని సముద్రంలా విశాలించిన స్పర్శ -
నీళ్ళ వెంట లాంచీ కళ్ళతో పరుగెత్తి
మెట్ల మీంచి నాగార్జున కొండ రాళ్ళల్లోనికి ప్రవేశించి
అణువణువునా
"బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి.........."
"బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి.........."
భాష లేఖనలో వంపులు మారినట్టే
శిలలూ కాలంతో పాటూ ఆకారాల్ని కోల్పోయాయి
మనసుల్లో గడ్డ కట్టిన దుఃఖాలెన్నున్నా
తాత్కాలిక ఉత్సాహం ఉరకలెత్తించినట్లు
మ్యూజియం పదిలాలన్నీ చెదరిన జ్ఞాపకాలు
చల్లని రాత్రి హిల్ కాలనీ మీంచి
పరిమళాల మల్లెల్లా సాగర్ పిల్లగాలులు
ఎక్కడా వెకిలితనం మనుషులకే పరిమితమైన
జంతు లక్షణంగా అడుగడుగునా మృగాలు
సాఫీ జీవనం వెనుక గంభీర గతాన్ని దాచుకున్న కృష్ణా జలాలు
అక్కడ నది ప్రేమికుడై ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసిన అనుభూతి
క్షణాలు చేజార కుండా దోసిలితో పట్టి గుండె నింపుకున్న ఆనందానుభవం-
మూసిన కన్రెప్పల్లాంటి చెక్కిన నునుపైన నీటి ప్రవాహపు పక్కతలాలు

నాన్న కావాలి

నాన్నా! ఒక్కసారి నిన్ను తల్చుకుని గర్వపడనివ్వు
మరణించే లోగా -
నిన్ను గుర్తుతెచ్చుకోబోతే
అమ్మ జుట్టుని బలంగా ఈడ్చుకెళ్ళిన నీ చేతులు కన్పిస్తాయి
నా పీకె మీద నీ పాదముద్ర పచ్చబొట్టులా చెరగకుంది
తెలియకుండానే అర్థించిన పసి అరచేతుల జతలు
బాల్యపు దుఃఖాన్ని అదిమి పెట్టాయి
నాన్నా! నాకొక్కసారి నిన్ను ఇష్టపడాలనుంది మరణించేలోగా
నువ్వు జ్ఞప్తికి రాబోతే
అర్థరాత్రి నిద్ర కళ్ళకి నీ తాగుబోతు ప్రేలాపనావాదాలు
స్వప్నంలోనూ జడిపిస్తాయి
రచ్చకెక్కి మరీ రభస చేసుకున్న నీ బ్రతుకు
నన్ను నిలువునా వణికిస్తుంది
చెంపదెబ్బలకి మొద్దుబారిపోయిన చెక్కిళ్ళు
అశ్రుధారల్ని గుండెకి సైతం స్పర్శతెలీకుండా చేసాయి
నీకై మనసారా వ్యథపడాలనుంది
ఏటెల్ల కాలమూ నీ మాటలు కొరడాలనుకున్నావు
ఎప్పుడూ నలుసుల్ని నొక్కి పెట్టిన చెప్పుతెగదనుకున్నావు
ఇప్పుడు నీ కాళ్ళకీ, చేతులకీ ఆసరా కావాల్సొచ్చింది
మనసుకి ఇప్పుడు మమతానురాగాలు ఆవశ్యకమయ్యాయి

పరపరాగ విరాగం

ఎన్నాళ్ళిలా అవయవాల్ని కడుపులోకి కూడగట్టు కోవటం?
దారం లేని గాలి పటాల్ని ఎన్నాళ్ళని కాపాడుకోవటం?
శరీరం ఒక పోరాటం
మనసు మరో యుద్ధం
రంగుల ప్రపంచంలో అక్షర రాహిత్యమై మిగిలి, మిగిలి – ఎంతకని ఇలా?
గుండెకీ, లోకానికీ రాని జబ్బేం వుంటుంది –?
వ్యర్థ ఊపిరిని అసంబద్ధ చట్రం చుట్టూ పీల్చొదలటంలో ప్రయోజనం ఏవుంది?
జీవిత కాలుష్యాన్ని మోహానికి చెడపూసుకోవటం తప్ప –
పొరలు పొరలుగా బతుకు బురదని రోజుక్కొన్ని పూతలేసుకోవడం తప్ప –
రాగ మాధుర్యాలకి
రక్షానుబంధాలకి దూరంగా విసిరి వెయ్యబడ్డాక –
కర్పూరం కన్నీటి మేఘం మీంచి భారాల్ని దించుకుంటారు
ఎందరో బాల్యపు చాంచల్యాన్ని తిరిగి అందుకుంటారు
అన్ని అలసటలకీ ఒక్కటే విరామం
కేంద్ర స్థానాన్కి సంతృప్తి ఒక్కటే లక్ష్యం
జగమంతా రెండ్రెండు జీవుల మధ్య తిరిగి పెద్దదవ్వొచ్చు
జంటలు జంటలై నూరేళ్ళు బట్ట కట్టి పోనీ –
శాఖలు ఉపశాఖలై అడవులై విర్రవీగనీ –
ఇదొక్క దుర్భర నైజవూ వొదిలి పోదేం?!
అవివాహ సత్తాకి, వివాహ అతృప్తికి

రాజమండ్రి సాయంత్రం

రాజమండ్రి సాయంత్రం బూడిద రంగు ఆకాశం లోంచి
వాడకొక జల్లెడనించి బురద పూరిత మౌతుంది
నిండిన కడుపుకి, నిండని కడుపుకి పట్టాలు చోటిస్తాయి
చలినించి వేడికి, వేడి నించి చలికీ
రాజమండ్రి ఎగ్జిబిషన్ మేరీ కొలంబస్ ఊగుతూ వుంటుంది
స్టేడియం పిల్ల కాళ్ళ క్రింద
క్రికెట్ బంతి దిగబడుతుంది
ఆగని రైలు దక్షిణ మధ్య నించి – దక్షిణ తూర్పువరకు
వస్తూ వెడుతూ వరద గోదావరిని చీల్చుతుంది
రణగొణల రోడ్లు దాటితే
బొగడచెట్టు బోధివృక్షంలా గౌతమీ గ్రంధాలయానికి ఆహ్వానిస్తుంది
రేవు వెంటా తిరగని పడవలు
తిరిగే జీవితాల పొట్టలు కొడతాయి
టీనీళ్ళ సాయంత్రాల నించి
చికెన్ సూప్‌ల సాయంత్రాల వరకు
రకరకాలుగా విడదీయబడతాయి
నీళ్ళ బిందెలు మోసే కాళ్ళు అరిగిన చిహ్నాలు
సబ్బు బుడగల వాళ్ళతేలే ఊపిరి
నానాటికీ చీకటైపోతున్న ప్లాట్ ఫారం సంచారపు బతుకులు
మెరక వీధి మరకలు

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Drava+Bhasha

* * *